

JAK OKREŚLAĆ ILOŚĆ, MIARĘ
I WAGĘ? (MENGENANGABEN)

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Jak określać ilość, miarę i wagę? (Mengenangaben)

Klasa/czas trwania lekcji

I/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie podstawowego zasobu środków leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Rozumienie wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- tworzy wybrane określenia ilości, miary i wagi;
- pisze kartkę z zakupami.
- znajduje w tekście słuchanym określone informacje.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach.

Środki dydaktyczne

- karty pracy (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE): ulotka reklamująca towary w supermarkecie,
- podręcznik Themen 1 aktuell,
- rzutnik multimedialny,
- odtwarzacz CD lub laptop.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Uczniowie zapoznają się z ulotką reklamującą towary w supermarkecie.
- Uczniowie słuchają nagrania z supermarketu, w którym przedstawiona jest oferta specjalna dnia i podkreślają w tekście te towary, na które w danym dniu jest promocja.
- Uczniowie otrzymują ćwiczenie 1, w którym wpisują brakujące określenia ilości, miary i wagi, np.:
 - a) Eine (Flasche Mineralwasser) kostet 0,26 Euro.
 - (Ein Kilo Äpfel) kostet 1,10 Euro.
 - (250 Gramm Butter) kosten 1,1 Euro., itp.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika multimedialnego listę wybranych określeń ilości, miary i wagi, np.: eine Flasche Milch, eine Dose Saft, ein Glas

Marmelade, zwei Kisten Bier, eine Packung Kaffee, ein Pfund Brot, ein Liter Milch, ein Becher Eis, ein Kilo Tomaten, 200 Gramm Schinken.

- Pytanie kluczowe: W jaki sposób tworzy się w języku niemieckim określenia ilości, miary i wagi?
- Uczniowie pracując w parach porządkują i systematyzują informacje a następnie udzielają odpowiedzi na pytanie kluczowe.
- Uczniowie wykonują ćwiczenie 2. Na podstawie tej samej ulotki reklamowej obliczają, ile kosztuje np. 10 dkg kawy, pół kilograma ziemniaków, jedna butelka piwa, itp.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają napisać karteczkę, co należy kupić by: a) przygotować śniadanie dla trzech osób, lub b) ugotować obiad dla dwóch osób, lub c) przygotować kolację dla swojej rodziny.

Komentarz metodyczny

Do określeń ilości, miary i wagi należą takie słowa jak: Becher, Dose, Dutzend, Fass, Flasche, Glas, Grad, Gramm, Karton, Kilo, Kiste, Korb, Liter, Meter, Packung, Pfund, Sack, Stück, Zentimeter, itd.

Celowe jest wskazanie uczniom różnic między podawaniem miar i wagi w języku polskim i niemieckim. W języku polskim rzeczowniki stoją po liczebniku w dopełniaczu:

lampa wina, butelka wody mineralnej, 20 dkg szynki, itd.,

a w języku niemieckim w mianowniku:

ein Glas Wein, eine Flasche Mineralwasser, 200 Gramm Schinken, itd..

Należy też zwrócić uczniom uwagę, że w Niemczech używamy określenia „Gramm”, a w Polsce „dkg”.

Porządkując i systematyzując informacje na temat sposobu tworzenia określeń ilości, miary i wagi uczniowie pracują w parach. Mogą w ten sposób skonsultować swoje pomysły i łatwiej ustalić wspólne rozwiązanie.

Jeśli w klasie znajdują się uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, nauczyciel winien wykazać elastyczność w sposobie pracy z nimi (np. pamiętać, że uczą się oni w różnym tempie) oraz sposobie oceniania ich osiągnięć edukacyjnych (zważać na ich deficyty).

Wykonanie ćwiczenia nr 2 może być podstawą do ustalenia oceny. Nauczyciel powinien przy tym pamiętać, że ocenianie ma wspierać rozwój wszystkich uczniów, zarówno tych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, jak i tych bez. Da ono także odpowiedź, czy metody i formy pracy dobrane zostały prawidłowo.